

тика" (1908) и "Психологическа музикална естетика" (1907).

Мора, лат. *moḡa* = кратката сричка, означавана съ $\smile$.

Моравски, Евгениушъ — Morawski, Eugenjusz — полски компонистъ, род. 1 ноемв. 1876 въ Варшава, възпитаник на Носковски въ Варшавската консерватория, установилъ се отъ дълги години въ Парижъ, писалъ „Прометеева симфония“ — съ хоръ, симфонични поеми: „Донъ Кихотъ“, „Vae victis“, „Неверморъ“ и „Юлалюмъ“, единъ голѣмъ балетъ — „Любовъ“ (Варшава 1929), другъ — „Switezianka“, операта „Milość“.

Моралесъ, Ололо Хуанъ Магнусъ — Morales, Olallo Juan Magnus — компонистъ и музикаленъ критикъ, род. 15 окт. 1874 въ Алмериа (Испания), ученикъ на консерваторията въ Стокхолмъ, на Урбанъ и Тереза Каренъ и, по-късно, на Пфицнеръ, диригентъ въ Готенбургъ и Стокхолмъ, отъ 1918 — професоръ въ консерваторията въ Стокхолмъ, компониралъ за оркестръ — една симфония, увертюри, серенада, хорони и солови пѣсни. М. е музикаленъ референтъ на „Svenska Dagbladet“.

Мордентъ, фр. *mordent*, *mordant* — мелодическо украшение, въ употребѣ отъ XVI в., подъ разни имена и форми, до установяване на днешнитъ му 2 вида: **кжсъ** М. — при който украшението става съ еднократна бърза промѣна на главната нота и на долната малка секунда, и се бележи съ знака $\text{~}\text{~}\text{~}$, дългъ М. — $\text{~}\text{~}\text{~}$, при който става две или трикратно повторение на двѣтѣ ноти. Когато долната секунда трѣбва да се измѣни хроматически — поставятъ се подъ знака $\text{~}\text{~}\text{~}$ $\sharp$ $\flat$ (Гл. украшения — нотнитѣ примѣри).

Морелъ, Огюстъ Франсуа — Morel, August François — французски компонистъ, род. 26 ноемв. 1809 въ Марсилия, умр. 22 апр. 1881 въ Парижъ, писалъ главно камерна музика (за каквато два пѣти се удостоява съ награда отъ Академията): 1 клавиртрио, 3 струнни квартета, 1 струненъ квинтетъ и операта — „Сждѣтъна Боговетъ“.

Морели, Джакомо — Morelli, Giacomo — музикаленъ писателъ, род. 14 апр. 1745 въ Венеция, умр. 5 май 1819 с. т., библиотекаръ на „Св. Марко“ — има заслугата, че е открилъ и издалъ забравенитѣ откъслечи отъ Аристоксеновата „Ритмика“.

Морендо, ит. *morendo* — замирайки, намалявайки силата на тона — до пълното негово угасване или изчезване.

Мореска, фр. *moresque* или *moresca* — срѣдновѣковенъ танцъ, пренесенъ въ Испания (отъ дето е получилъ името си, отъ *maure* = маври), въ Италия, Франция и Англия. Въ началото на XV в. М. е билъ танцуванъ въ двора на Бургундитѣ, а въ XVI и XVII в. — въ Италия, при свършване на праздненствата, или като край на комедиитѣ, а сждо и и като единъ видъ балетъ. Нотирани е билъ въ четни и нечетни тактове. Въ Англия, подъ името *Morris dance*, се е танцувалъ при майскитѣ празници.

Морицъ, Едвардъ — Moritz, Edward — компонистъ и диригентъ, род. 23 юни 1893 въ Хамбургъ, ученикъ на Паулъ Йуонъ въ Берлинъ, компониралъ: една симфония, две камерни симфонии, серенада, бурлеска, единъ концертъ за цигулка съ оркестръ, единъ клавирконцертъ съ камероркестръ, една сюита за цигулка и пиано, два струнни квартета, отъ които единия съ сопранъ-соло, единъ клавирквинтетъ, сждо единъ квинтетъ за 5 духови инструмента, по една сюита за виола-соло и за чело-соло, една хорова сюита за женски гласове, нѣколко опуса клавирни и цигулковы творби, много пѣсни, една пантомима и операта „Надъ всичко вълшебна любовъ“.

Морлаки, Франческо — Morlacchi, Francesco — виденъ оперенъ и църковенъ компонистъ, род. 14 юни 1784 въ Перуджа, умр. 28 окт. 1841 въ Инсбрукъ, първитѣ си уроци по цигулка получилъ отъ баща си и, после, при доморганиста Мазети въ родния си градъ — по органъ и теория. Осемнадесетгодишенъ, написва една оратория, поради което получава подкрепата на графъ Балиони, за да отиде да учи при Цингарели и Лорето въ Неаполъ, но за